

דף לא.

עין משפט א. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פט"ז ה"ד

חשב על חצי זית במחשבת הזמן ועל חצי זית במחשבת המקום וחזר וחשב על חצי זית אחר במחשבת הזמן הרי זה פגול. וכן אם חשב על חצי זית במחשבת הזמן וחזר וחשב על כזית חציו במחשבת הזמן וחציו במחשבת המקום הרי זה פגול:

עין משפט ב.ג. הרמב"ם הל' טומאת אוכלין פ"ד הי"ג

כביצה אכל ראשון וכביצה אכל שני שבללן זה בזה הכל ראשון. חלקן כל אחד מהן שני. נפל זה לעצמו וזה לעצמו על כפר של תרומה פסלוהו. נפלו שניהן כאחד עשאוהו שני:

עין משפט ד. הרמב"ם הל' טומאת אוכלין פ"ד הי"ב

אכלין טמאים שעורם שוה שכל אכל טמא אינו מטמא אלא כביצה. וטמאתם שוה שכל אכל טמא אינו מטמא אלא במגע ואינו מטמא לא אדם ולא פלים. לפיכך מצטרפין לטמא פקל שבשניהן. כיצד. כחצי ביצה אכל ראשון וכחצי ביצה אכל שני שבללן זה בזה הרי זה שני ואם נגע בתרומה פסלה. כחצי ביצה אכל שני

ו. כסף משנה: חשב על חצי זית במחשבת הזמן וכו'. פלוגתא דאמוראי בסוף פרק שני דזבחים (דף ל"א) ופסק כרבא: וכן אם חשב על חצי זית וכו'. שם מימרא דרב אשי:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 05841504777 email: minchat.aaa@gmail.com

וְכַחֲצֵי בֵיצָה אֶכֶל שְׁלִישֵׁי שְׂבֻלָּן הָרִי זֶה שְׁלִישֵׁי. וְכֵן כָּל
כִּיּוֹצֵא בָזָה אֶפְלוּ חֲצֵי בֵיצָה אֶכֶל רֵאשׁוֹן וְחֲצֵי בֵיצָה אֶכֶל
רְבִיעֵי שֶׁל קֹדֶשׁ שְׂבֻלָּן זֶה בָזָה הָרִי הַכֹּל רְבִיעֵי:

עין משפט ה. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פט"ז ה"ד
עין לעיל עין משפט א

עין משפט ו.ז.ז. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פי"ד ה"י
עין לעיל דף כז: עין משפט ה

דף לא:

עין משפט א.ב. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פי"ד ה"י
עין לעיל דף כז: עין משפט ה

עין משפט ג. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פ"א ה"א

כָּל הַפְּסוּלִין לְעִבּוּדָה ז' מִתְּרִין לְשַׁחַט קֹדָשִׁים לְכַתְּחֻלָּה
וְאֶפְלוּ קֹדָשֵׁי קֹדָשִׁים. חוץ מן הַטָּמֵא שְׂאִינוֹ שׁוֹחֵט
לְכַתְּחֻלָּה. וְאֵף עַל פִּי שֶׁהוּא חוץ לְעִזְרָה וּפְשֵׁט יָדָיו
וְשַׁחַט בְּעִזְרָה גִזְרָה שְׂמָא יִגַע בְּבֶשֶׂר:

ז. כסף משנה: כל הפסולים לעבודה וכו' עד הזבח כשר. משנה וגמרא בפרק כל הפסולין
(דף ל"א ל"ב):

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלאהרן שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

הרמב"ם הל' ביאת המקדש פ"ט ה"ו

שְׁחִיטַת הַקֹּדֶשִׁים **ה** כְּשֶׁרָה בְּזָרִים אֶפְלוּ קֹדְשֵׁי קֹדְשִׁים. בֵּין קֹדְשֵׁי יָחִיד בֵּין קֹדְשֵׁי צְבוּר שֶׁנֶּאֱמַר 'וְשַׁחַט אֶת בֶּן הַבֶּקֶר לִפְנֵי ה' וְהִקְרִיבוּ בְנֵי אֶהֱרֹן' מִקְבְּלָה וְאֵילָף מִצֹּת כֶּהֱנָה. וְכֵן הֵפֶשֶׁט וְהִנְתִּיחַ וְהוֹלֶכֶת עֲצִים לְמִזְבֵּחַ כְּשֶׁרָה בְּזָרִים שֶׁנֶּאֱמַר בְּאִיבָרִים וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת הַכֹּל הַמִּזְבְּחָה' זֶה הוֹלֶכֶת אִיבָרִים לִכְפֹּשׁ. הוֹלֶכֶת אִיבָרִים הִיא שְׁצָרִיכָה כֶּהֱנָה וְלֹא הוֹלֶכֶת עֲצִים:

הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פ"ה ה"א

כָּבֵר בְּאֲרָנוּ שְׁשִׁחִיטַת הַקֹּדֶשִׁים כְּשֶׁרָה בְּזָרִים **ט** וּמִקְבְּלַת הַדָּם וְאֵילָף מִצֹּת כֶּהֱנָה וְכָל הַזְבָּחִים קְבוּל דָּמָן בְּכָלִי שָׂרֵת בְּיַד כֹּהֵן. אֲבָל מְקוֹם שְׁחִיטָתוֹ וּמְקוֹם קְבוּל דָּמָן אֵינוֹ שׁוֹה בְּכָלָן:

הרמב"ם הל' פסולי המקודשין פי"ד ה"ב עין משפט ד.

וְאֵין הַמַּחְשֶׁבֶה מוֹעֵלֶת **י** אֶלָּא מִמִּי שֶׁהוּא רָאוּי לְעִבּוּדָה. וּבִדְבַר הָרָאוּי לְעִבּוּדָה. וּבְמִקּוֹם רָאוּי לְעִבּוּדָה. מִמִּי

ה. כסף משנה: שחיטת הקדשים כשירה בזרים וכו' מקבלה ואילך מצות כהונה. בר"פ כל הפסולים (דף ל"א:). ומה שכתב וכן ההפשט והניתוח והולכת עצים למזבח כשירה בזרים שנאמר באיברים והקטיר הכהן המזבחה וכו'. בסוף פרק שני דיומא (דף כ"ו כ"ז):

ט. כסף משנה: כבר ביארנו ששחיטת הקדשים כשירה בזרים וכו'. בר"פ כל הפסולים (דף ל"א:). ומה שכתב וכל הזבחים קבול דמן בכלי שרת וכו' כיצד קדשי קדשים וכו'. בריש פ' איזהו מקומן (דף מ"ז):

י. כסף משנה: ואין המחשבה [מועלת] וכו'. מימרא דרבא בפ"ב דזבחים (דף כ"ו ע"ב) ובמנחות (דף ה':). ומ"ש ממי שהוא ראוי כיצד אחד מן הפסולים לעבודה שקבל הדם או הוליך כו' ואותו דם שקיבל או שזרק מקצתו ישפך לאמה. פשוט הוא. ומ"ש ואם נשאר דם

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

שְׁהוּא רְאוּי כִּיצַד. אֶחָד מִן הַפְּסוּלִין לְעִבּוּדָה שֶׁקִּבַּל הַדָּם. אוֹ הוֹלִיף. אוֹ זָרַק. וְחָשַׁב בְּשַׁעַת הָעִבּוּדָה מִחֻשְׁבֵּת מְקוֹם אוֹ מִחֻשְׁבֵּת הַזְּמַן. לֹא פָּסַל בְּמִחֻשְׁבֵּתוֹ. לְפִי שְׂאִינוֹ רְאוּי לְעִבּוּדָה. וְאוֹתוֹ הַדָּם שֶׁקִּבַּל אוֹ שֶׁזָּרַק מִקְצָתוֹ יִשְׁפֹּף לְאַמָּה. וְאִם נִשְׂאָר דָּם הַנֶּפֶשׁ יַחְזוֹר הָרְאוּי לְעִבּוּדָה וַיִּקְבַּל בְּמִחֻשְׁבֵּה נְכוּנָה. אֲבָל אִם חָשַׁב הַפְּסוּל בְּשַׁעַת שְׁחִיטָה פָּסַל בְּמִחֻשְׁבֵּתוֹ. שֶׁהִשְׁחִיטָה כְּשֶׁרָה בְּפְסוּלִין כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ. יֵשׁ קְרִבְנוֹת שְׂאֵם נַעֲשׂוּ שְׂלֵא לְשֶׁמֶן כְּשֶׁרִין כְּמוֹ שִׁיתְבָּאָר. לְפִיכֶךָ אִם קִבַּל הַדָּם כֹּהֵן זֶה שְׂאִינוֹ רְאוּי לְעִבּוּדָה. אוֹ הוֹלִיכוֹ. אוֹ זָרְקוֹ. פָּסַל הַזִּבְחַ כְּאִלּוֹ עֲשָׂאָהוּ לְשֵׁמוֹ שֶׁהוּא פְּסוּל. וְאִף עַל פִּי שִׂישׁ דָּם הַנֶּפֶשׁ וְחָזוֹר הַכֹּשֶׁר וְקִבַּל וְזָרַק כְּבָר נִפְסַל הַזִּבְחַ. וְלֹא מִפְּנֵי מִחֻשְׁבֵּת שְׂנֵי הַשָּׂם פָּסַל אוֹתוֹ אֲלֹא מִפְּנֵי שֶׁהוּא פְּסוּל לְעִבּוּדָה כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ:

הנפש יחזור הראוי לעבודה ויקבל וכו'. משנה בפ"ג דזבחים (דף ל"ב). ומ"ש אבל אם חשב הפסול במחשבתו בשעת שחיטה פסל במחשבתו וכו'. שם במשנה. ומ"ש יש קרבנות שאם נעשו שלא לשמן כשרים כמו שיתבאר. הוא פט"ו: לפיכך אם קיבל הדם כהן זה וכו' פסל הזבח כאילו עשאו לשמו וכו'. נראה שהטעם שמאחר דשלא לשמו פסל בעלמא והכא לא פסל הוי כמי שאינו ראוי לעבודה כראוי לענין שיהא פוסל במחשבה שאע"פ שיש דם הנפש לא מהני שיחזור הכשר